

RELATIVEREN. Wat betekent dat eigenlijk, mijn God? Noodgedwongen ben ik er de laatste jaren wegens mijn gezondheid meer mee bezig. Volgens mij moet het alvast vorm krijgen in het heel concrete. Zo leerde ik relativeren dat poetsen heus niet het belangrijkste is. Ik leerde inzien dat je van je huis zelf een thuis kunt maken, terwijl het schilderwerk nog jaren zal moeten wachten. Eén computer in huis is een kwestie van afspreken, één televisie ook. Relativeren, zo leerde ik intussen ook, is evenzeer een kwestie van het perfectionisme af te leggen.

Relativeren is een proces van loslaten, mijn God. Het is een weg gaan vanuit het heel concrete naar wat werkelijk wezenlijk is. Het is niet verwonderlijk dat ik dan bij U uitkom, mijn God. Ik ontdek steeds meer dat U de kern bent waar alles in het leven om draait. Het is goed dat U er bent, mijn God, als een anker in de woelige

strijd van het loslaten. Want dat is het bij momenten wel, een strijd. Aanvaarden is niet altijd rechtlijnig. Ik weet wel dat ik bepaalde dingen vanwege mijn gezondheid niet meer kan. Daarmee kan ik soms vrede nemen, op andere momenten protesteer ik daar tegen. Maar ook dan roep ik naar U, mijn God, en spreek mijn onmacht uit. Op sommige dagen voelt het aan dat ik nog niet ver sta in het aanvaardingsproces. Dan ben ik opstandig. Ik moet aanvaarden dat rust en stilte ook noodgedwongen een stuk van mijn leven zijn.

Relativeren

ANITA GALLE

Als ik tegen mensen zeg dat ik slechts deeltijds uit werken ga, dan zie je sommigen denken: „Wat een luxe!” Maar dat is helemaal niet zo, integendeel. Het is geen keuze, maar een noodzaak. Als ik dan denk aan de financiële gevolgen, dwing ik mezelf tegelijk stil te staan bij alles wat ik wel heb: een huis, kledij, eten... Ik vind het een gezond tegengewicht en een levensgroot appèl tot relativeren om te denken aan mensen die het nog veel moeilijker hebben. Die mensen voor de geest halen is niet moeilijk. Je hoeft maar één nieuwsuitzending op televisie uit te zitten en je hebt al genoeg gezien.

Ik leer ook nog steeds dat relativeren een innerlijk proces is. Dat snappen mensen vaak niet. Zij legden jouw hele weg niet af, of stooten in hun eigen leven nog niet op zo veel grenzen. Daarom is relativeren, meen ik, steeds een eenzaam proces. Het heeft in feite met keuzes te maken. En daarbij is het goed dat U er dan telkens weer bent, mijn God. Want daar kies ik voor, dat U betrokken bent bij alle keuzes die ik in mijn leven maak.

Leren relativeren is iets wat zich ook afspeelt in de tijd. Het is een heel groeiproces waarbij je nooit zomaar het einddoel bereikt. Het is alsof je voortdurend kleine stapjes blijft zetten. Als je erop kijkt, lijkt de vooruitgang misschien verwaarloosbaar. Het is echter goed af en toe terug te blikken, dan zie je wel welke weg je hebt afgelegd. Het doet deugd die vordering eens te bekijken en er dankbaar om te kunnen zijn.

Als ik relateer, dan kom ik uit bij het gegeven dat ik uw schepping ben en dat het beleven van die relatie met U, mijn God, het belangrijkste is. Een mens wordt niet beoordeeld op wat hij door omstandigheden al dan niet kan. Het komt erop aan om door te stoten naar de diepte en te beseffen dat in het beleven van mijn relatie met U, mijn God, mijn bestemming schuilt. En alles wat ik doe vanuit U proberen te doen, is de weg die ik moet en wil gaan.

Dit is in onze samenleving bepaald niet vanzelfsprekend. Mensen worden beoordeeld op wat ze presteren, op hoe ze in de kijker lopen. Wat niet meteen zichtbaar is, lijkt geen waarde te hebben. Daarin schuilt, vermoed ik, net het tegendraadse van ons geloof. Niet voor niets zegt het evangelie ons dat we ten volle *in* de wereld zijn, maar tegelijk niet *van* de wereld zijn. We hebben een perspectief om alles te bekijken, en dat bent U, mijn God.

OMROEP

• 14 oktober, 9 uur, Braambos via VRT één (herhaling omstreeks 23 uur via Canvas). Aflevering 2 van de nieuwe serie *Sterke verhalen* met als centrale thema het boek Genesis. Hebben die stoffige teksten uit het Oude Testament nog iets te zeggen over ons leven? Geert Dedecker beweert van wel en illustreert dat ook in deze *Openheid voor de vreemdeling*. Heb jij Abraham al gezien, weet jij waar hij zijn mosterd haalt? Om de figuur van Abraham te leren kennen, wordt stilgestaan bij het verhaal van de doorbraak. Wanneer drie vreemdelingen onaangekondigd op bezoek komen, is Abraham de gastvrijheid zelve. Deze openheid voor de vreemde is duidelijk een belangrijk kenmerk van de vader van ons geloof • In *De Muur van Geraardsbergen* een portret uit eigen huis, meer bepaald van afscheidnemend Braambosdirecteur Ernest Henau, die inmiddels de kaap van de zeventig rondde. Wie is deze passionist die op achttienjarige leeftijd naar het klooster trok, studeerde in Leuven en Würzburg, en die in 1976 hoogleeraar werd in Nederland? Waar stond zijn wieg? Wat bezielde hem om priester te worden? Waar staat hij nu – in de Kerk, hier en in Nederland?

*Lieve God,
geef dat zij die heel wat
moeten relativeren
in hun leven
zichzelf waardevol blijven vinden
en kracht putten
uit de zekerheid
dat U hen ziet
en van hen houdt.*

De vrome kudde

HEMEL

Een overledene komt aan in de hemel. In het bureau van Sint-Pieter blijken de wanden letterlijk behangen met horloges. Op de vraag waarom antwoordt Sint-Pieter:

- Iedere persoon heeft hier z'n persoonlijke horloge hangen. Vertelt iemand een leugen, dan snelt dat horloge met een uur vooruit. Dit horloge bijvoorbeeld is van Moeder Teresa. Zoals je ziet staat het geblokkeerd op twaalf, zij heeft dus nooit gelogen. De overledene mag even rondkijken en na een tijdje merkt hij iets op:
- Tiens, ik vind het horloge van Guy Verhofstadt niet. Waarop Sint-Pieter, alsof hij zich plotseling iets herinnert:
- Ah, dat klopt, dat bevindt zich in Jezus' bureau. Hij gebruikt het als ventilator.

Ingezonden door Chris Wauters

HUWELIJK

Een koppeltje komt bij de ambtenaar van burgerlijke stand voor de ondertrouw. Natuurlijk zijn er de nodige paperassen in te vullen. Bij één vraag aarzelt de aanstaande bruidegom langer dan gebruikelijk:

- Huwt u uit vrije wil?
- Zijn echtgenote in spe stoot hem aan en gebiedt:
- Het vakje 'ja' aanvinken.

Ingezonden door Martine Van Landeghem

In onze Kerk mag best wat meer gelachen worden. Dat blijkt ook de uitdrukkelijke wens van heel wat lezers. Die proberen we in deze rubriek op hun wensen te bedienen. Wekelijks één of meerdere mopjes, leuke anekdotes, bedenkingen, woordspelingen... Kent u er nog een leuke? *Kerk+Leven* • *Vrome Kudde*, Halewijnlaan 92, 2050 Antwerpen, fax 03/210.08.49, e-mail devromekudde@kerknet.be.

Uitgeverij Jacques Gilliéron bvba
Antwerpen Telefoon (03)658.91.53 - 658.00.53

Zweedse kruiswoordpuzzel.

Méer van deze Zweedse puzzels vindt u in de volgende Vlaamse puzzeltijdschriften van 'De Puzzelaar' t.w. De Stad Stockholm en De Viking.
Bij uw dagbladhandelaar verkrijgbaar.

Oplossing van de puzzel van vorige week: PROVIAND

vruchtje	voor-schrift	recht-streeks	pronk-zuchtig	barens-pijn	voeder-bak
straf-werktuig	over-levering		twee-gezag		
		6	buitenste deel		
hekel-dicht	2			bijwoord	
				zieken-huis	
Europees land	luxue	roof-vogel	7		schrijf-gerei
		werp-anker		autogas	
				deel v.e. mast	5
Europese hoofd-stad	draaikolk	telwoord			regel-maat
		zelfkant			
			in het jaar		1
			zaak (Lat.)		
strijd-macht		3		zang-noot	loof-boom
lidwoord					
bedehuis		klaar			
			geslacht		8

1	2	3	4	5	6	7	8
---	---	---	---	---	---	---	---